

rebus expetendis fugiendisq; differunt: atq; ut sermoni huic mev
o major constet fides, de affectibus quid inculcent ac doceant, serpen-
Docent certe, tantā non solum potentia affectus nostror potere, ut ra-
sapē praeminentur; sed et adeō gravam eorum turbam miseras nostras
et obsesse, ut uno vix momentū ab eorum insultibus simus immunes.

m; jam mox, jam gaudium, jam metus, jam ira, jam odium, et rescio
non? animum inquietant, ipsumq; ut caligine ignorantie, ita solitu-
malitia obruant. Docent iuxta hæc ethici affectus tanto erē mentis
silare humerū: ut in omnem malorum lernam gurgitemq; normet ipsos
rari ingurgitemq;. Docent, affectus Consultores esse pessimi, q; vi,
officiant, hanc facile animum prouidere verum. Id quod Cesar ap.
strium Oratione ad P. C. intelligebat, quoniam suam sententiam de Conju-
onis Catilinaria sociis Senatus expositus moneret: ut de rebus de-
consultari ab odio, amicitia, ita atq; misericordia varui forent.

verò dicite mihi sultis, auditores, quod loco id sit habendum: quod
ut et semel duo potentissimi affectus, Amor n. & Odium, in admi-
dā Passione ac Morte Domini accerrimam rugnam inierint. Co-
ate, quantum illud sit: quod vires suas explicarint ambo, periclitatu-
r vinceretur. Quod me concernit: evidē salam fateor: magnum
opus, imo omni ferè stupore hoc esse majus: quod per triū illud Perso-
num divinarum commercium ut amor, ita odium se diffuderit, utriq; re-
venerit. Dilexerat Filius, immensus ille amor, semper virus, semper
immans a summa humanam corpore amore, quod se semper diligit. Tam
enē in eandem exarserat, ut totus q; liquefactus in eandem se effu-
e conspicretur. Pater aeterno in hanc Filio suo deponsatam devin-
tū naturam omnem Majestatem suam contulerat, maximo doceundo
viris se illi obligaverat, aut potius illam in Filio sibi conservaverat.
nitus S. uigentum pretiosissimum ex omnipotentiā, omnisapi-
tiā, omnipotentiā, omnibonitate, omnibeatitudine, omni gloriā
q; condimentis infinitis confectum in eandem naturam non ad
naturam, sed totum, quantum, quantum est (esta. infinita perfectionis)
fuderat. Paucis: Nihil naturā humanā dilectius, nihil ornatus,
hil gratia divina plenius. Et tamen omne odium in hanc suam
turam coaceratum esse sentiebat Filius Dei. Confluerat in illum
mis Iustitia divine vindicatrix & punitoris vis, omnis ira divi-
nū trumpens flamma, omnis legis divina maledictio, omnis in-
natum dolorum atrocitas, omnis mortis saevia, omnes diræ ac
terribilitas. Imo sentiebat Dei Filius planū ineffabilem, & admirandam se-
parationem admissam. Virtus n. impotiti oneri subibat memoria,
ties se Filius à latre derelictum esse sentiebat: tanto & intervallō
& Patre separatum intelligebat, quanto cœlum abest à terra.

185